

Pár rezavejch kolejí

Michal Tučný

1. Jó, každej mašinfíra řekne ti, co je to línej kout,
když ráno přijde z mrazu ztuhlej. Nemůžeš se hnout,
v termosce máš kafe, ale na něj nemáš chuť,
a když natáhneš do kotle, tak voda je jak rtuť.
Pak přihodíš pod kotel fofrem uhlí, s chlupatou
jen klacek občas zamává ti cestou zavátou
a kraj, jak bílý prostěradlo, vůbec nevnímáš
ranžírku, vechtr, šraňky, hradlo jak svý boty znáš.

R. Tak osedlat si pár rezavejch kolejí
trávou z náspů a rosou nadějí
jít a vrátit se sám.

2. Ráno, to se každej vechtr hladce voholí,
ty na mašině jenom otřeš ruce pucvolí,
potom, cos jak pekelník vyčistil dýmnici
a už se těšíš na holky v tý další vesnici.
Jó, komín, ten má kolem krku kroužek mosaznej,
mašina si zpívá a ty s ní si povídej,
tu štreku znáš už nazpaměť, už's ji jel tisíckrát,
vo tom každej malej kluk si nechá jenom zdát.

R. Tak osedlat si pár rezavejch kolejí ...

3. Za ty roky partákovi říkaš línej kout,
zejtra ráno zase přijdeš kola vodtrhnout,
místo vody natáhneš do kotle zimnici
a dobře víš, že jednou skončíš v tý svý stanici.

R. Tak vosedlat si pár rezavejch copánků
z vysoký trávy rosou, jak ze džbáneků
pít a vrátit se sám.